

BREVET 400 km

Prispeval robert
nedelja, 01 maj 2011

Tudi tega smo zvozili in preživeli. Tokrat le dva člana našega kluba. Čeprav nekateri udeleženci BREVETA trenirajo za DOS 2011 (Marko Baloh je Brevet prevozil v 15 urah), Brevet je in bo ostal zvest svojemu slovesu, druženi v važno, da ga prevozi; v času, ki ga ima; na razpolago...

Tokrat je bila norma 26 h in 30 min. Glede na vremensko prognozo, smo do zadnjega čakali na prijavo. Ni nam prevedo voziti se po dežju par ur. Par ur? To smo vedeli, da zna to vodno pranje trajati "celo no ali cel dan", a tega si nismo hoteli priznati. Kakšen krat je boljše, da se napravi; "ARABCA", kot se temu reče.

Nart ob esti iz Ljubljane (bife Nora oga). 32 prijavljenih, med nami tudi edina ženska, doma iz Solkana-Tanja po imenu. Je pa to prva ženska v Sloveniji, ki ji je ta podvig uspel. Dežja ni bilo, le mokra cesta, ki nas je preko kofje Loke in železnikov spremljala do prve kontrolne točke na Petrovem Brdu. Spust proti Podbrdu je pokazal zobe, karbonski obroba. Od cele grupe smo ostali trije, ki smo se nato s krajimi in daljšimi postanki pripeljali skupaj do cilja v Ljubljani.

Lahko bi tukaj zaključil pisanje, a se je ob poti toliko dogajalo, da bi bilo koda tega vsaj malo ne opisati.

V Solkanu, pri Kristjanu doma prvi postanek. Malo pijače in obveznega slikanja z navijači (žene, otroci, starši), še skok do kolesarske trgovine Djak, kjer smo rešili probleme z obroba (menjali ventil) in naprej proti tanjelu. Zašel je padati dež, ki nas je spremljal do Divače. Fajn mokri, malo premraženi, smo se za dobre pol ure ustavili v Kozini. Po dobrem km pa spet naliv. Tičali smo se in oblačili na minjturni avtobusni postaji. Skoraj do Ilirske Bistrice nas je pralo, ma nima; kej, pedala, pedala. Dež se je ustavil. Vsi veseli in v upanju, da ne bo več padalo, smo naprej. V Postojni pauza in borbeni plan za naprej proti Cerknici, Bloki planoti, Ribnici... Ker smo vsi vedeli, da najlepši, nočni del trase sele prihaja, so moški delali 100 na uro. Poasi smo se pripravili za nočno kolesarjenje. Menjali stekla na oalih (tiste za nočno-boljšvetla), pa montirali luči na krmilo, pa rdečo lučko na kolo, pa oblekli odsevne trakove. Jaz sem vožnjo ponoči prvič okusil. Dobro, da imamo povsod razne KEBAB bare. Hot Dog v Cerknici je bil zakon. Čež Bloke, kljub temu, da je cca. 8 km vzpona, je kar lo. Je bil pa spust v temi proti Sodražici pri skoraj 60 km/h pravi adrenalinski spust. Tema in le ti in tvoja lučka. V žlebi-u pa so nas čakale naročne palačinke z Nutelo. Iz Ljubljane jih je pripeljala žena najinega sotrpina. Poakamo še zadnje, sedem člansko grupo in z njimi odrinemo proti cilju. Še 130 km nočne vožnje nas čaka. Preko Ribnice in Kočevja, da si v domovini medveda te opozarjajo table ob cesti. Nov defekt in nov stop. Čakamo. Obudujem moškiakarja iz Kopra (Nevio), ki se stalno sam poasi vozi...v domovini medveda??? Že v skupini ni prijetno, tema je kot v rogu, po cesti žive duše, ma. Iz žuemberka do Ljubljane ni več daleč. Vozimo poasi, ura je dve zjutraj. V spustu proti Grosupljam Kristjanu utrže šaron;pico. Zadnjih 30 km v megli in pri 11 stopinjah je šaron;lo kar hitro. V bife Nora oga prispemo nekaj po 4 urki zjutaj. Tam nas čaka edino Marko Baloh. Podpišemo kartonke, pošigosamo in ne boste si mislili, ma JE KONEC BREVETA 400.

Prevoženih 409 km, 3700 vm, čas vožnje 22:25, porabljenih 5700 kal, popil ogromno, pojedel ogromno, to je moj doprinos temu BREVETU.

NEKAJ SLIK JE V GALERIJ